

melse, og jeg synes ogsaa, den blev lidt mere forstaaelig efter hans Udtalelser, jeg haaber i hvert Fald, at den er rigtig affattet, da Bestemmelsen omhandler et vigtigt Forhold. Det er det nye Stykke, som skal indføres efter 2det Stykke — det er for Resten ikke eet nyt Stykke, der skal indføres, det er tre, men det er en Formalitetssag, der ikke ligger megen Vægt paa. De foreslaaede nye Bestemmelser lyder saaledes: „Under en Arbejdsstandsning, der er iværksat af Arbejdere i Strid med en bestaaende kollektiv Overenskomst, kan der ikke udbetales Arbejdsløshedsunderstøttelse af en anerkendt Arbejdsløshedskasse til Personer, som deltagere i den ulovlige Arbejdsstandsning, eller som — under Hensyntagen til Fag, Evner og Bopæl — kan paatage sig det paagældende nedlagte eller blokerede Arbejde, men vægrer sig derved, forsaavidt disse maa anses forpligtede ifølge den krænkede Overenskomst og omfattede af en faglig Organisation, der har godkendt Arbejdsstandsningen, har undladt at tage Afstand fra eller har misbilliget denne.“ Jeg tror nok, jeg tør paastaa, at let fatteligt er dette ikke, og at det vist kunde være udtrykt noget lettere forstaaeligt. Men efter Ministerens Udtalelse synes jeg alligevel at kunne skimte Meningen. Jeg ved, at der er kloge Hoveder, der har døjet med det, men det er nok rigtigt, som der staar, og jeg skal ikke holde paa, at det skal forandres.

Med disse Bemærkninger kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og til uforandret Vedtagelse.

Tvede: Som det ærede 15de tingvalgte Medlem (Dalsgaard) udtalte, er det i en sen Time, dette Lovforslag, der for store Dele af vort Samfund har meget indgribende Betydning, naar her til Forhandling. Sent er det jo, fordi vi inden Aarets Udgang eller med andre Ord, inden Rigsdagsarbejdet standser af Hensyn til Julen, maa have tilvejebragt Afviklingsbestemmelser med Hensyn til den ekstraordinære Hjælp, der har været ydet i Henhold til Loven af 30. November 1918, som udløber den 31. December i Aar. Man kan ikke uden videre glide over i normale Forhold paa dette Omraade den 1. Januar, naar saa meget andet her i vort Samfund befinder sig under ganske unormale Forhold.

Den Form, hvori Folketinget har bragt Lovforslaget, kan mine Meningsfæller og jeg acceptere, idet vi tiltræder, at

Lovforslaget nu fremtræder som Ændring i Loven af 8. April 1914 og optager i sig de nødvendige Overgangsbestemmelser, der saa afvikler sig selv pr. 31. Marts næste Aar, medens Loven i øvrigt ændret saaledes, som den nu vil foreligge vedtaget, glider videre. Vi anser denne Ordning for at være god, men selv om Lovgivningsmagten naar til en Afgørelse i Øjeblikket med Hensyn til det nu foreliggende Lovforslag, er vi jo dermed ikke færdige med denne Lovgivning. Derpaa tyder ogsaa det, at der af det høje Folketing i § 26 er indsat en Bestemmelse om, at der ved Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1921—22 skal fremsættes Forslag til Revision af Loven. Jeg maa sige, at der er heller ikke saa lidt endnu at drøfte og ordne paa dette Omraade. Jeg skal saaledes kortelig erindre om den i April Maaned i Aar afholdte nordiske socialpolitiske Konference. Ved den Lejlighed blev der forhandlet om Arbejdsløsheden; og der blev udtalt Ønske om, at der for Bekæmpelsen af Arbejdsløshed og dens Følger i de nordiske Lande maatte blive lagt ensartede Regler til Grund; det synes mig med Rette at være attraaværdigt at naa dertil, saaledes at ikke en forskelligartet Arbejdsløshedslovgivning skal virke dragende paa Folk fra det ene Land til det andet, hvilket vi her i Danmark har haft Beviser paa, at vor Lovgivning paa dette Omraade i den senere Tid har gjort. Naar det derfor foreslaas, at nærværende Lovforslag skal underkastes Revision indenfor et kort Aaremaal, vil det være meget at anbefale, at der i god Tid forinden gennem et særligt Statsudvalg eller Statskommission, hvad nu den høje Regering maatte bestemme, søges tilvejebragt et Forslag, der kan blive lettere tilgængeligt end dette — den ærede sidste Taler fremhævede med Rette, at det ikke er klart affattet — og mere overskueligt end nærværende Lovforslag, samtidig med at det, saa vidt som det til den Tid kan lade sig gøre, indpasses i de øvrige nordiske Rigers Lovgivning paa dette Omraade, saafremt der ikke inden den Tid maatte være tilvejebragt en fælles nordisk Lovgivning paa dette Omraade. Af Hensyn til de faa Aar, der er tilbage, inden Revisionslovforslaget skal fremsættes, er det maaske nok tvivlsomt, om en fælles nordisk Lovgivning kan tilvejebringes indtil da, men det tilstræbes, og jeg mener, at en saadan maa meget ønskes.

Jeg erkender fuldt ud det store Arbejde, der i det høje Folketing er gjort